

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 10Asan/15/2020
Identifikačné číslo spisu: 1019201747
Dátum vydania rozhodnutia: 29. novembra 2021
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2021:1019201747.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): Obec Nová Kelča, so sídlom: 094 02 Nová Kelča č. 72, IČO: 00 332 623, právne zastúpený: Advokátska kancelária - JUDr. STANISLAV KAŠČÁK, s. r. o., so sídlom: Ulica 1. mája 1246, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 47 245 034, proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, so sídlom: Ružová dolina 10, 821 09 Bratislava, IČO: 31 797 903, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 13927-3000/2018 zo dňa 09. septembra 2019, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k.: 5S/288/2019-42 zo dňa 10. marca 2020, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred orgánom verejnej správy

1. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný uložil žalobcovi pokutu vo výške 32 747,55 eur podľa § 182 ods. 1 písm. a) zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 343/2015 Z. z.“) za to, že žalobca podľa § 182 ods. 1 písm. a) zákona č. 343/2015 Z. z. zvolenou formou kombinácie v napadnutom rozhodnutí uvedených uzatvorených zmluvných vzťahov neoprávnene aplikoval výnimku podľa § 1 ods. 2 písm. c) zákona č. 343/2015 Z. z., čím sa pri obstaraní stavby: súpisné číslo XXX, „Bytový dom 12 b. j. - nájomné byty v obci Nová Kelča“, list vlastníctva č. XXXX, k. ú. N. K., spolu s technickou vybavenosťou, zastavaným pozemkom a pozemkom s technickou vybavenosťou 1 - tak ako sú tieto pojmy definované v Kúpnej zmluve zo dňa 14.02.2019 (ďalej len „predmet zákazky“) vyhol povinnosti uzavrieť zmluvu na predmet zákazky spôsobom alebo postupom ustanoveným zákonom č. 343/2015 Z. z., a teda konal v rozpore s § 10 ods. 1 zákona č. 343/2015 Z. z.

2. Žalovaný rozhodnutie doručoval žalobcovi elektronicky do vlastných rúk v zmysle § 32 ods. 5 písm. b) zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o e-Governmente“). Ako vyplýva z

elektronickej doručky, ktorá je súčasťou priloženého administratívneho spisu, toto rozhodnutie bolo žalobcovi doručené do vlastných rúk dňa 10.09.2019.

3. Žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti prvostupňového rozhodnutia č. 13927-3000/2018 zo dňa 09.09.2019, voči ktorému je prípustný rozklad podľa § 61 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov na Úrade pre verejné obstarávanie, Ružová dolina 10, 821 09 Bratislava, do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Žalobca podal rozklad dňa 26.09.2019. Žalovaný listom zo dňa 26.11.2019 oznámil žalobcovi, že o podanom rozklade nebude rozhodovať, pretože bol podaný po zákonom stanovenej lehote. Zároveň oznámil žalobcovi, že jeho podanie neodôvodňuje obnovu konania ani zmenu alebo zrušenie rozhodnutia mimo odvolacieho konania.

II.

Konanie pred správnym súdom

4. Žalobca podal na správnom súde všeobecnú správnu žalobou, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu (žalovaného) č. 13927-3000/2018 zo dňa 09.09.2019. Žalobu odôvodnil tým, že rozhodnutie prvostupňového orgánu považoval za vydané na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj na základe nesprávneho vyhodnotenia skutkových okolností prípadu. Žalobca zároveň uviedol, že správny orgán príslušný na rozhodnutie o rozklade v rozpore so zákonom odmietol prejednať rozklad žalobcu, podaný v zákonnej lehote. Ohľadom tohto žalobného bodu uviedol, že správnymi orgánmi nebolo pri posudzovaní doručenia prvostupňového rozhodnutia žalobcovi do vlastných rúk aplikované ustanovenie § 32 ods. 5 písm. c) zákona o e-Governmente. V dôsledku neaplikovania tohto ustanovenia žalobca nestihol zákonnú lehotu na podanie riadneho opravného prostriedku proti napadnutému rozhodnutiu.

5. Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením podľa § 98 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 13927-3000/2018 zo dňa 09. septembra 2019, ako neprípustnú v správnom súdnictve odmietol.

6. Správny súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že predmetom súdneho prieskumu malo byť v tomto prípade rozhodnutie žalovaného, ktoré má povahu prvostupňového rozhodnutia. Voči tomuto rozhodnutiu bol prípustný opravný prostriedok (rozklad). Žalobca však pri podaní rozkladu nedodrжал zákonnú lehotu na jeho podanie, keďže ho prvostupňovému správne mu orgánu doručil do elektronickej schránky až dňa 26.09.2019, t. j. na šestnásty deň po doručení prvostupňového rozhodnutia žalovaného žalobcovi. Napadnuté prvostupňové rozhodnutie žalovaného bolo podľa doručky nachádzajúcej sa v administratívnom spise žalovaného doručené do elektronickej schránky žalobcu dňa 10.09.2019 o 15 hodine, 59 minúte a 29 sekunde. Vzhľadom na zmeškanie lehoty je predmetná žaloba vylúčená zo súdneho prieskumu v zmysle § 7 písm. a) SSP, pre nevyčerpanie riadneho opravného prostriedku ktorých použitie umožňuje osobitný predpis. Z tohto dôvodu správny súd žalobu odmietol.

III.

Konanie na kasačnom súde

7. Žalobca (sťažovateľ) podal proti uzneseniu krajského súdu v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Odôvodnenie kasačnej sťažnosti spočíva v nesprávnej (resp. chýbajúcej) aplikácii ustanovenia § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente v spojení s § 24 ods. 1 správneho poriadku, pri posudzovaní zákonnosti elektronickeho doručenia sťažovateľovi do vlastných rúk. Žalovaný mal nesprávne (nezákonne) doručovať preskúmané prvostupňové rozhodnutie, pretože sťažovateľovi najskôr nebola doručená notifikácia a až následne samotné rozhodnutie. Zároveň bola správa, ktorej obsahom bolo preskúmané rozhodnutie, doručená do elektronickej schránky bez toho, aby bolo jej prijatie potrebné potvrdiť elektronickej doručkou. Vzhľadom na uvedené má sťažovateľ za to, že doručenie

nebolo zákonne vykonané, v dôsledku čoho by nemalo ani spôsobovať začatie plynutia lehoty na podanie opravného prostriedku.

9. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zopakoval svoju predchádzajúcu argumentáciu použitú v konaní pred krajským súdom, kde poukázal na skutočnosť, že preskúmané rozhodnutie bolo riadne doručené do vlastných rúk prostredníctvom elektronickej schránky, o čom svedčí doručka založená v administratívnom spise. Vzhľadom na riadne doručenie predmetného rozhodnutia začala sťažovateľovi plynúť lehota na podanie opravného prostriedku, ktorú nedodrжал. Žalovaný uzavrel, že krajský súd podľa neho rozhodol správne, keď odmietol správnu žalobu, pretože prvostupňové rozhodnutie, proti ktorému nebol uplatnený riadny opravný prostriedok nepodlieha súdnemu prieskumu.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

10. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal vyššie napadnuté uznesenie správneho súdu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti a dospel jednomyselne k záveru, že kasačnú sťažnosť žalobcu je potrebné zamietnuť. Jeho pôsobnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h) SSP a § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej len „zákon o súdoch“).

V.

Vybrané ustanovenia, z ktorých kasačný súd vychádzal

Podľa § 441 SSP v kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti.

Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

Podľa § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel

Podľa § 32 ods. 5 písm. c) zákona o e-Governmente ak nie je adresátom orgán verejnej moci a nedoručuje sa do vlastných rúk, deň bezprostredne nasledujúci po uložení elektronickej úradnej správy.

VI.

Právne posúdenie veci kasačným súdom

11. V samotnej správnej žalobe sťažovateľ namietal nezákonnosť doručovania rozhodnutia žalovaného. Sťažovateľ však za vadu doručovania v dobe podania správnej žaloby považoval len skutočnosť, že moment doručenia mal byť po správnosti posúdený podľa § 32 ods. 5 písm. c) zákona o e-Governmente. Uvedené odôvodnil tým, že v správnom konaní nevystupoval ako orgán verejnej správy a zároveň v moment doručenia rozhodnutia do elektronickej schránky (teda dňa 10.09.2019 o 16 hodine, 47 minúte a 35 sekunde) už bolo po pracovnej dobe, kedy túto správu už nemohol otvoriť žiaden zo zamestnancov sťažovateľa. V dôsledku toho sa za moment doručenia rozhodnutia nemá pokladať deň 10.09.2019, ale až nasledujúci deň, teda 11.09.2019. Pri posúdení doručenia v zmysle tohto ustanovenia by bol opravný prostriedok proti prvostupňovému rozhodnutiu podaný včas.

12. Sťažovateľ, na rozdiel od námietok uplatnených v správnej žalobe, odôvodňuje svoju kasačnú sťažnosť inými skutkovými a právnymi okolnosťami. Podstatou sťažnosti je, na rozdiel od správnej žaloby, nesprávna (resp. chýbajúca) aplikácia ustanovenia § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente v spojení s § 24 ods. 1 správneho poriadku, pri posudzovaní zákonnosti elektronickeho doručenia sťažovateľovi do vlastných rúk správnym súdom. Podľa sťažovateľa správny súd nevzal do úvahy jednak, že preskúmané rozhodnutie bolo doručené do elektronickej schránky žalovaným bez predchádzajúceho doručenia notifikácie a tiež, že pre otvorenie tejto správy v elektronickej schránke nebolo potrebné potvrdiť jej prijatie prostredníctvom elektronickej doručky. V dôsledku uvedeného

sťažovateľ považuje začatie plynutia lehoty na podanie opravného prostriedku proti preskúmanému rozhodnutiu za nesúladne s ustanovením § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente.

13. Ako už kasačný súd zhrnul vyššie, skutočnosti namietané sťažovateľom v správnej žalobe a kasačnej sťažnosti sú podstatne odlišné. Aplikáciu ustanovenia § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente zákonodarca predpokladá za situácie kedy subjekt, ktorému je elektronická úradná správa doručovaná nie je orgánom verejnej moci a súčasne je táto správa určená na doručenie do vlastných rúk podľa osobitného predpisu. Ustanovenie § 32 ods. 5 písm. c) zákona o e-Governmente na druhú stranu predpokladá situáciu, kedy adresátom elektronickej úradnej správy tiež nie je orgán verejnej moci, avšak správa sa nedoručuje do vlastných rúk. Z- uvedeného je zrejmé, že sťažovateľ sa domáha preskúmania rozhodnutia správneho súdu z dôvodu, ktorý nebol predmetom konania o správnej žalobe. V kasačnej sťažnosti teda sťažovateľ vybočuje z argumentačných medzí, ktoré určil pri podaní žaloby právnou kvalifikáciou namietaného porušenia ustanovenia zákona pri elektronickom doručovaní.

14. Svoje závery sťažovateľ dokonca aj preukazuje novými dôkaznými prostriedkami, keď na príklade doručovania písomností v tomto súdnom konaní hodnotí postup správnych orgánov pri doručovaní preskúmaného rozhodnutia správneho orgánu. Novým tvrdením sťažovateľa je aj skutočnosť, že mu nebola najskôr doručená notifikácia o uložení elektronickej správy a až následne samotná elektronická správa, ktorej predmetom bolo rozhodnutie žalovaného. V tomto prípade sťažovateľ tiež zásadne vybočuje z rozsahu skutkových tvrdení, než stanovil v konaní pred prvostupňovým súdom.

15. Uvedené je podstatné, pretože § 441 SSP explicitne ustanovuje, že novoty v kasačnom konaní sú prípustné len na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti. V tomto kontexte kasačný súd odkazuje na svoj skorší rozsudok sp. zn. 5Sžrk/5/2019 zo dňa 28.10.2021: „...A teda zmyslom a účelom uvedenia žalobných bodov v správnej žalobe je jednoznačné stanovenie rámca (obsahu) požadovaného súdneho prieskumu v lehote zákonom stanovenej na podanie správnej žaloby, t. j. aké skutkové a právne otázky má správny súd posudzovať z hľadiska žalobcom tvrdenej nezákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy.

Obligatórnou náležitosťou správnej žaloby je teda povinnosť žalobcu tvrdiť, že rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo jeho časť odporuje konkrétnemu všeobecne záväznému právnemu predpisu, a toto svoje tvrdenie aj právne odôvodniť. Nestačí iba všeobecné tvrdenie, že zákon bol porušený, žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie zákona. Za žalobné body nemožno považovať ani prostý výpočet ustanovení zákona, ktoré údajne žalovaný porušil, ani ich parafrázu bez akejkoľvek špecifikácie (pozri napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp. zn. 8 Azs 134/2005). Možno teda konštatovať, že od miery precizovania žalobných bodov závisí, akej ochrany sa žalobcovi zo strany správneho súdu dostane.

S uvedeným úzko súvisí ust. § 441 S.s.p., v zmysle ktorého v kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti. V zmysle § 441 S. s. p., novoty v kasačnom konaní zásadne nie sú prípustné, keďže ide o mimoriadny opravný prostriedok a režim koncentrácie sporu nepripúšťa od istej fázy uplatňovanie práva novôt. Preto všetky skutočnosti a dôkazy tieto skutočnosti preukazujúce musí sťažovateľ uviesť a navrhnuť už v konaní pred krajským súdom. Vzhľadom na vyššie uvedené musel kasačný súd konštatovať, že uplatnený dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. nebol dôvodný.“

16. Vzhľadom na právne závery uvedené vo vyššie citovanom rozsudku dospel kasačný súd k tomu, že sťažnostný bod v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) SSP je nedôvodný. Sťažovateľ v jeho odôvodnení uviedol skutočnosti, ktoré neboli predmetom správnej žaloby, o ktorej rozhodol správny súd napadnutým uznesením. Rovnako to platí aj o sťažnostnom bode podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP, pretože aj tento sťažovateľ oprel o rovnaké argumenty.

17. Kasačný súd záverom pre úplnosť uvádza, že krajský súd rozhodol vecne správne keď žalobu odmietol v zmysle § 98 ods. 1 písm. g) SSP, keďže smeruje proti prvostupňovému rozhodnutiu proti ktorému nebol využitý riadny opravný prostriedok. Ustanovenie § 7 SSP zreteľne vypočítava veci, ktoré sú vylúčené zo súdneho prieskumu v správnom súdnictve. Hneď prvou z týchto vecí sú právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy, proti ktorým účastník správneho konania nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky. Ide o najtypickejší prejav zásady subsidiarity správneho súdnictva, ktorá vyjadruje preferenciu prostriedkov administratívneho práva pred súdnym prieskumom pri odstraňovaní nezákonnosti.

18. Predmetom konania pred krajským súdom bolo v tomto prípade preskúmanie zákonnosti právoplatného rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, proti ktorému však nebol využitý riadny opravný prostriedok - rozklad. Sťažovateľ síce neúmyselne, avšak objektívne a preukázateľne, nestihol lehotu na jeho uplatnenie. Ustanovenie procesných lehôt je vyjadrením pôvodne rímskoprávnej zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, teda „práva patria len bdelym“, ktorá je rešpektovaná naprieč celým právnym poriadkom. Táto zásada má opodstatnenie v tom, že subjekty práva podporuje v aktívnom uplatňovaní svojich subjektívnych práv (vrátane využitia možnosti podania opravných prostriedkov), keďže je práve na ich zodpovednosť zanedbanie alebo podcenenie plynutia času v práve, s ktorými právny poriadok spája určité právne následky. Inými slovami, každý by si mal počínať tak, aby riadne a včas uplatnil svoje práva, inak bude sám zodpovedný za vzniknuté následky. V tomto prípade je dôsledkom neuplatnenia práva na podanie opravného prostriedku včas vylúčenie veci zo správneho súdnictva, a teda následné odmietnutie správnej žaloby v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) SSP.

VII.

Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

19. Kasačný súd dospel k záveru, že krajský súd neporušil zákon, keď správnu žalobu odmietol. Kasačná sťažnosť teda nie je dôvodná a preto ju v súlade s § 461 SSP zamietol.

20. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 4 SSP a analogicky podľa § 170 písm. a) SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri odmietnutí žaloby.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky jednomyseľne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

P o u č e n i e :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.